

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 29 maja 2023 r.

Poz. 4511

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.632.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 26 maja 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLVII/473/2023 Rady Gminy Pawłowice z dnia 25 kwietnia 2023 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XL/404/2022 Rady Gminy Pawłowice z dnia 27 września 2022 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Pawłowice oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, w części określonej w:

- w załączniku Nr 1 do uchwały, w zamieszczonej tam tabeli, lp. 4, 5, 8, 22, 23, 40, 41, 73, 74, 83, 84, 85, 86 i 135, jako sprzecznej z art. 15 ust. 5 w zw. z ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r. poz. 1343), dalej jako „ustawa”, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”;

- w tytule załącznika Nr 2 do uchwały w zakresie sformułowania: „na terenie Gminy Pawłowice” oraz w ust. 1 załącznika Nr 2 do uchwały w zakresie sformułowania: „będących własnością Gminy Pawłowice”, jako sprzecznej z art. 15 ust. 5 w zw. z ust. 1 pkt 6 ustawy w związku z art. 2 Konstytucji RP;

- ust. 3 załącznika Nr 2 do uchwały, jako sprzecznej z art. 15 ust. 2 ustawy w związku z art. 7 i 87 Konstytucji RP;

- w ust. 12 załącznika Nr 2 do uchwały, jako sprzecznej z art. 15 ust. 2 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 kwietnia 2023 r. Rada Gminy Pawłowice podjęła uchwałę Nr XLVII/473/2023 w sprawie zmiany Uchwały Nr XL/404/2022 Rady Gminy Pawłowice z dnia 27 września 2022 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Pawłowice oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, dalej jako „uchwała”.

Mocą uchwały Rada dokonała zmiany załącznika Nr 1 oraz załącznika Nr 2 do uchwały Nr XL/404/2022 Rady Gminy Pawłowice z dnia 27 września 2022 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Pawłowice oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, dalej jako „uchwała zmieniająca”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 26 kwietnia 2023 r.

Organ nadzoru w toku badania legalności przedmiotowej uchwały uznał, że w części została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy *Organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega w szczególności na określaniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów*. Ponadto art. 15 ust. 2 ustawy stanowi, że *Określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6, następuje w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego*.

Organ nadzoru podkreśla, że w treści art. 7 Konstytucji RP wskazano, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przywołany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej, czyli zasadę praworządności, z której wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę Gminy przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99), w którym stwierdzono, iż *opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał*.

Przechodząc do treści analizowanej uchwały, należy zauważyć, że Rada posługuje się niejednorodną terminologią. W tytule uchwały zmienianej Rada wskazała, że jej przedmiotem jest określenie *przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Pawłowice oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów*. W § 1 uchwały zmienianej postanowiono: *Określa się przystanki komunikacyjne, których właścicielem lub zarządzającym jest Gminy Pawłowice, wymienione w Załączniku nr 1 do niniejszej uchwały*. Niniejszą uchwałą Rada nadała nowe brzmienie załącznika Nr 1 do uchwały zmienianej zgodnie z załącznikiem Nr 1 do uchwały. W § 2 uchwały zmienianej postanowiono: *Wprowadza się warunki i zasady korzystania z przystanków udostępnionych dla wszystkich operatorów i przewoźników, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Pawłowice, zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszej uchwały*. Niniejszą uchwałą Rada nadała również nowe brzmienie załącznika Nr 2 do uchwały zmienianej zgodnie z załącznikiem Nr 2 do uchwały. W ust. 1 załącznika Nr 2 do uchwały zmienianej Rada przyjęła: *Do korzystania z przystanków komunikacyjnych, będących własnością Gminy Pawłowice, uprawnieni są przewoźnicy i operatorzy wykonujący przewozy osób, w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201) i ustawy z 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jednolity (Dz. U. z 2022 r. poz. 1343))*.

Rada posługuje się zatem zamiennie pojęciami „przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Pawłowice”, „przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Pawłowice” oraz „przystanków komunikacyjnych, będących własnością Gminy Pawłowice”. W związku z powyższym, organ nadzoru pismem z dnia 18 maja 2023 r. znak NPII.4130.109.26.2023 zwrócił się do Wójta Gminy Pawłowice z wnioskiem o informację, czy Gmina Pawłowice jest właścicielem lub zarządzającym wszystkich wymienionych w załączniku Nr 1 do uchwały przystanków, ewentualnie wskazanie, których przystanków właścicielem lub zarządzającym nie jest Gmina Pawłowice. W odpowiedzi, pismem z dnia 22 maja 2023 r. znak IKIN.7021.4.0005.2023; IKIN.KW.00526.2023, Wójt Gminy wskazał przystanki, które nie są objęte porozumieniem z zarządcą dróg powiatowych, tj.

1. Jarząbkowice Tuwima, 01, Jarząbkowice, ul. Kasztanowa;
2. Jarząbkowice Tuwima, 02, Jarząbkowice, ul. Kasztanowa;
3. Jarząbkowice I Sklep, 06, Jarząbkowice, ul. Kasztanowa;
4. Golasowice Konopnickiej Skrzyżowanie, 01, Golasowice, ul. Zawadzkiego;
5. Golasowice Konopnickiej Skrzyżowanie, 02, Golasowice, ul. Zawadzkiego;
6. Pielgrzymowice Sklep, 03, Pielgrzymowice, ul. Golasowicka;
7. Pielgrzymowice Sklep, 04, Pielgrzymowice, ul. Golasowicka;

8. Pawłowice UG, 05, Pawłowice, ul. Zjednoczenia;
9. Pawłowice UG 06, Pawłowice, ul. Zjednoczenia;
10. Pawłowice Skrzyżowanie, 01, Pawłowice, ul. Wodzisławska;
11. Pawłowice Skrzyżowanie, 02, Pawłowice, ul. Wodzisławska;
12. Pawłowice Osiedle, 03, Pawłowice, ul. Wodzisławska;
13. Pawłowice Osiedle, 04, Pawłowice, ul. Wodzisławska;
14. Krzyżowice Śląska, 02, Krzyżowice, ul. Śląska.

W piśmie wskazano, że Gmina prowadzi postępowanie w sprawie przyjęcia w zarządzanie wskazanych przystanków. Tym samym Gmina nie jest właścicielem ani zarządzającym powyższych przystanków.

Wymienione w piśmie przystanki zostały określone w załączniku Nr 1 do uchwały, stanowiącym wykaz przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Pawłowice pod pozycją 4, 5, 8, 22, 23, 40, 41, 73, 74, 83, 84, 85, 86 i 135.

Rada Gminy, na podstawie art. 15 ust. 5 w zw. z ust. 1 pkt 6 ustawy, ma kompetencję do określenia wyłącznie takich przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina. Powyższe oznacza, że Rada Gminy nie ma kompetencji do określania przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest inna jednostka samorządu terytorialnego. Określenie przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym nie jest Gmina, a inna jednostka oraz w konsekwencji określenie warunków i zasad korzystania z tych przystanków komunikacyjnych, stanowi przekroczenie zakresu upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa miejscowego, co stanowi istotne naruszenie prawa i uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały w części obejmującej przystanki komunikacyjne, których właścicielem lub zarządzającym nie jest Gmina (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 28 sierpnia 2018 r., sygn. akt II SA/Ol 472/18, opubl. LEX nr 2541184).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że Rada Gminy Pawłowice przekroczyła upoważnienie ustawowe, określając przystanki komunikacyjne, których nie jest właścicielem ani zarządzającym, a zatem określone, jak wyżej wskazano, w załączniku Nr 1 do uchwały w zamieszczonej tam tabeli, lp. 4, 5, 8, 22, 23, 40, 41, 73, 74, 83, 84, 85, 86 i 135. Uchwała w tej części podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, tj. art. 15 ust. 5 w zw. z ust. 1 pkt 6 ustawy w zw. z art. 7 Konstytucji RP, co stanowi podstawę do stwierdzenia jej nieważności.

Na podstawie art. 15 ust. 5 w zw. z ust. 1 pkt 6 ustawy Rada Gminy Pawłowice upoważniona jest do określenia warunków i zasad korzystania z przystanków, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Pawłowice. W § 2 uchwały zmienianej wskazano: *Wprowadza się warunki i zasady korzystania z przystanków udostępnionych dla wszystkich operatorów i przewoźników, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Pawłowice, zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszej uchwały.* Mocą niniejszej uchwały Rada postanowiła nadać nowe brzmienie załącznikowi Nr 2 do uchwały zmienianej, zgodnie z załącznikiem Nr 2. W tytule załącznika Nr 2 do uchwały wskazano: *Warunki i zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Pawłowice.* Dalej, w jego ust. 1: *Do korzystania z przystanków komunikacyjnych, będących własnością Gminy Pawłowice, uprawnieni są przewoźnicy i operatorzy wykonujący przewozy osób, w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201) i ustawy z 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jednolity (Dz. U. z 2022 r. poz. 1343).*

Posługiwanie się przez Radę w ww. części uchwały pojęciami „przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Pawłowice”, „przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Pawłowice” oraz „przystanków komunikacyjnych, będących własnością Gminy Pawłowice” narusza zasadę jasności prawa i wprowadza wątpliwości, co do zakresu przyjętych warunków i zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych.

W tym miejscu wskazać należy na art. 2 Konstytucji RP, z którego wynika, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo należy

wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 roku (sygn. akt K 6/02, Legalis nr 54131) podniósł, iż przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw tak, by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie. Naruszeniem Konstytucji RP jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań.

Wyżej opisany brak spójności w uchwale godzi w zasadę jasności prawa, bowiem nie pozwala na rozstrzygnięcie, jakich przystanków komunikacyjnych dotyczą przyjęte warunki i zasady. Taki sposób formułowania uchwały jest niedopuszczalny w demokratycznym państwie prawnym i musi prowadzić do stwierdzenia nieważności uchwały.

Biorąc jednak pod uwagę zakres delegacji ustawowej, zgodnie z którym Rada jest upoważniona i jednocześnie zobligowana do określenia warunków i zasad w stosunku do przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Pawłowice, a także prawidłowość zapisu § 2 uchwały zmienianej, jak również dokonane ustalenia, zgodnie z którymi Gmina jest właścicielem lub zarządzającym wymienionych w załączniku Nr 1 przystanków (po stwierdzeniu nieważności ww. części tego załącznika), organ nadzoru wskazuje, że możliwe jest doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem poprzez stwierdzenie nieważności tytułu załącznika Nr 2 do uchwały w zakresie sformułowania: „na terenie Gminy Pawłowice” oraz ust. 1 załącznika Nr 2 do uchwały w zakresie sformułowania: „będących własnością Gminy Pawłowice,” jako sprzecznych z art. 15 ust. 5 w zw. z ust. 1 pkt 6 ustawy w związku z art. 2 Konstytucji RP. Z § 2 uchwały zmienianej wynika, że załącznik Nr 2 dotyczy przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Pawłowice.

Dalej, w ocenie organu nadzoru Rada Gminy Pawłowice przekroczyła upoważnienie z art. 15 ust. 5 ustawy w części regulacji przyjętych w załączaniu Nr 2 do uchwały.

W ocenie organu nadzoru Rada przekroczyła zakres delegacji ustawowej stanowiąc w ust. 3 załącznika Nr 2 do uchwały, że *z przystanków należy korzystać zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawno o ruchu drogowym r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 988)*. Rada Gminy nie jest uprawniona do rozstrzygania o stosowaniu przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Przepisy te obowiązują niezależnie od takiego wskazania Rady wszystkich uczestników ruchu, w tym korzystających z przystanków. Zatem przepis ten nie zawiera zasad postępowania, do których przyjęcia uprawniona jest Rada. Niezależnie od zarzutu przekroczenia zakresu upoważnienia ustawowego, należy stwierdzić, że powyższa regulacja godzi także w obowiązujący hierarchiczny system źródeł prawa. Akt prawa miejscowego nie może rozstrzygać o stosowaniu innych przepisów powszechnie obowiązującego prawa, które obowiązują niezależnie od takiego odesłania. W ocenie organu nadzoru przepisy te naruszają art. 87 Konstytucji RP. Przesadzenie w akcie prawa miejscowego o obowiązywaniu i stosowaniu aktów hierarchicznie wyższych, którymi są ustawy stanowi istotne naruszenie prawa i powoduje konieczność eliminacji z obrotu prawnego takich regulacji (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 15 marca 2007 r. sygn. akt II SA/Wr 745/06). Reasumując, ust. 3 załącznika Nr 2 do uchwały narusza w sposób istotny art. 15 ust. 2 ustawy w związku z art. 7 i 87 Konstytucji RP.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, że Rada przekroczyła granice upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 ust. 2 ustawy, stanowiąc w ust. 12 załącznika Nr 2 do uchwały, że: *Właściciel lub zarządzający przystankami zastrzega sobie prawo do likwidacji bądź zmiany lokalizacji przystanku komunikacyjnego*. Powyższa regulacja nie mieści się w ramach warunków i zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego. Należy wskazać, że zgodnie z art. 20f pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 645) *Zarządca drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2, jest obowiązany uwzględniać uchwały rady gminy, w których dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców wskazane zostaną wstępne miejsca lokalizacji nowych przystanków komunikacyjnych; o ostatecznej lokalizacji takiego przystanku decyduje zarządca drogi, uwzględniając charakter drogi oraz warunki bezpieczeństwa ruchu drogowego*. Zgodnie z art. 19 ust. 2 ww. ustawy zarządcą drogi gminnej jest organ wykonawczy gminy. Z powyższych regulacji wynika, że zarządca drogi jest adresatem dwóch dodatkowych obowiązków związanych z wykonywaniem publicznego transportu zbiorowego. Każda uchwała rady gminy, w której wskazane zostaną wstępne miejsca lokalizacji nowych przystanków komunikacyjnych, powinna zostać uwzględniona przez zarządcę drogi. Należy jednak podkreślić, że w kompetencji zarządcy drogi pozostaje prawo decydowania o ostatecznej lokalizacji przystanku

komunikacyjnego. Jednakże decyzja zarządcy drogi nie może być w tym zakresie całkowicie dowolna i jej podjęcie powinno być każdorazowo uzależnione od dwóch wyznaczników: charakteru drogi i warunków bezpieczeństwa ruchu drogowego (por. R. A. Rychter [w:] *Ustawa o drogach publicznych. Komentarz*, wyd. II, LEX/el. 2019, art. 20(f)). Z kolei Rada Gminy na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy określa przystanki, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina. Zastrzeżenie uprawnienia do zmiany lokalizacji lub likwidacji przystanku w uchwale jest zbędne i stanowi modyfikację regulacji ustawowej, która reguluje tę materię. Tym samym ust. 12 załącznika Nr 2 do uchwały ocenić należy jako sprzeczny z art. 15 ust. 2 ustawy w zw. z art. 7 Konstytucji RP.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLVII/473/2023 Rady Gminy Pawłowice z dnia 25 kwietnia 2023 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XL/404/2022 Rady Gminy Pawłowice z dnia 27 września 2022 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Pawłowice oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów – w części określonej na wstępie, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego
Elżbieta Żabicka-Łakomy